

[Boligministeren]

heder, kan der ydes tilskud på 2.000 kr. multipliceret med antallet af lejligheder. Tilskudet til erhvervsbygninger udgør maksimalt 100.000 kr.

Det anføres i begrundelsen til spørgsmålet, at tilskud kun kan ydes, hvis konsulentbistand er benyttet. Dette er ikke helt korrekt, for kommunerne har udtrykkelig hjemmel til at dispensere, altså til at yde tilskud uden at der anvendes konsulent. Når kommunen skal behandle en konkret ansøgning om tilskud til en udlejningsejendom eller en erhvervsbygning på en af de mindre øer, må kommunen således vurdere, om der efter sagens beskaffenhed bør anvendes konsulent, og denne vurdering kan meget vel falde ud til, at tilskud ydes uden konsulentbistand.

Dertil kommer som nævnt, at antallet af udlejningsejendomme på de mindre øer er begrænset, så det rejste spørgsmål har næppe særlig stor praktisk betydning.

Hvis der imidlertid i praksis kommer til at foreligge tilfælde fra en af de mindre øer, hvor kommunen finder det nødvendigt med konsulentbistand for at kunne tage stilling til sagen, så vil boligministeriet på baggrund af sådanne tilfælde overveje at indføre en ordning, hvorefter konsulentens krav på honorar for den rejsetid, der overstiger et vist rimeligt timetal, betales af boligministeriet ud af de midler, som er afsat til konsulentordningen.

Til udenrigsministeren (26/1 78):

Ib Christensen (DR):

»Kan ministeren oplyse omfanget af de stålprisstigninger, danske stålimportører må udrede i kraft af EFs beskyttelsesforanstaltninger til fordel for EFs stålproducenter, og vil ministeren begrunde, hvorfor der ikke har været kontakt til de danske stålimportører, forinden Danmark i EFs ministerråd var med til at beslutte de nævnte foranstaltninger?«

(Spm. nr. 401).

Begrundelse.

Gennem den række af foranstaltninger, EFs ministerråd har besluttet at sætte i værk for at beskytte EFs stålindustri mod konkurrence udefra, påføres der danske stålimportører, dansk industri og de danske forbrugere prisstigninger, som opgives til 10–25 pct. og

særlig belaster os, fordi Danmark importerer 75 pct. af vort stålforbrug. Offentligheden har krav på at vide det konkrete omfang af disse prisstigninger og deres følger for industriens omkostningsniveau og konkurrenceevne. Det er ligeledes betænkeligt, at prisstigningerne er sket med tilbagevirkende kraft, og uden at man har indhentet synspunkter hos de danske stålimportører.

Besvarelse (1/2 78):

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

EFs Råd og Kommissionen traf i december 1977 en række foranstaltninger med henblik på at afbøde stålindustriens akutte problemer. Foranstaltningerne må ses i sammenhæng med den krise, som i lang tid har gjort sig gældende på verdensmarkedet for stål, og hvorom EF gennem nogen tid har forhandlet med bl. a. USA og Japan, idet man hele tiden har ønsket en forhandlingsløsning fremfor ensidige aktioner.

EFs forholdsregler omfatter i det væsentlige:

- a) En principbeslutning i Rådet om støtte til stålindustrien i EKSF (200 mill. kr. i 1978). Samtidig blev det opnået, at Kommissionen vil indføre en strammere kontrol med evt. nationale støtteordninger.
- b) Kommissionsbeslutning om forlængelse af det gældende minimumsprisssystem for betonjern, som samtidig udvides til at omfatte varmvalset bredbånd, handelsstål og armeringsstål. Minimumspriserne, som hidtil kun har været gældende i produktionsleddet, skal fremover også overholdes af jern- og stålhandelen.
- c) Kommissionsbeslutning om forhøjelse af de vejledende priser for visse stålprodukter med 5 pct. pr. 1. januar 1978. Kommissionen forudser en ny forhøjelse med 5 pct. pr. 1. april 1978 og en samlet forhøjelse for hele 1978 på i alt 15 pct.
- d) Rådet har givet Kommissionen mandat til at forhandle bilaterale aftaler mellem EF og de lande, som eksporterer stål til EF, om overholdelse af den prisdisciplin, som gælder internt i EF, jfr. ovenfor b) og c).
- e) Indtil sådanne aftaler er afsluttet i løbet af 1. kvartal 1978 kan der opkræves en midlertidig antidumpingafgift i overensstemmelse med GATTs regler, såfremt